

KUNSTHAL MECHELEN

RADICAL
SHAPESHIFTERS

09.12.23—14.04.23

Alberta Whittle
Naomi Rincón-Gallardo
Tom Hallet
Antonia Brown
Yeşim Akdeniz
Cihad Caner
Inês Neto dos Santos
Marleen Rothaus

Curated by
Zeynep Kubat

DE GARAGE
ONDER-DEN-TOREN 12
2800 MECHELEN

● INTRO ●

NL Onstuimig, extreem, chaotisch, tegendraads, tegenstrijdig, revolutionair, strijdlustig, fanatiek, agitator, avant-garde. Wat betekent het om radicaal te zijn? De term wordt vaak geassocieerd met religieus, ideologisch, of politiek extremisme, wat een negatieve perceptie van geweld en vernietiging met zich meebrengt. Maar radicaal zijn kan ook positief en zelfs noodzakelijk zijn. Radicale individuen en bewegingen hebben de geschiedenis, samenleving, politiek, cultuur, mode, kunst, en meer mee vormgegeven. Ze voeden vooruitgang door heersende normen uit te dagen en op te komen tegen onrecht om verandering teweeg te brengen. Radicaal zijn draait om het creëren van transformatie.

Het woord 'radicaal' is zelf een etymologische *shapeshifter*. In de eerste helft van de 20e eeuw kreeg het een negatieve bijklank door onconventioneel of grensoverschrijdend te zijn in Amerikaans-Engelse slang. De oorsprong van de term 'radicaal' kan worden teruggevoerd naar de Latijnse woorden 'radix' (wortel) en 'radicalis', wat 'voortkomend uit' of 'verbonden met wortels' betekent. Voor de culturele verschuiving betekende radicaal dus eerder dat je verbonden blijft met je *roots*, en geworteld bent in empathie, solidariteit, en verzet. Voor veel individuen en gemeenschappen is voortdurend transformeren noodzakelijk om radicaal te zijn in deze originele betekenis.

De kunstenaars in deze tentoonstelling leggen diverse manieren bloot waarop radicale transformaties zowel onszelf als onze omgeving kunnen vormgeven. Ze inspireren ons om positief onstuimig te zijn en gedaanteverwisselaars te worden.

EN Unruly, extreme, disorderly, contrarian, conflicting, revolutionary, militant, fanatic, agitator, avant-garde. What does it mean to be radical? The term is often associated with religious, ideological, or political extremism, which conveys a negative perception of violence and destruction. However, being radical can also have positive implications and even be necessary. Radical individuals and movements have shaped history, society, politics, culture, fashion, art and more. They foster progress by challenging prevailing norms and standing up against injustice to effect change. Being radical is about creating transformation.

The word 'radical' itself is an etymological shapeshifter. In the first half of the 20th century, it acquired a negative connotation for being unconventional or transgressive in American English slang. Prior to this cultural shift, it was more closely connected to its original roots, aligning with the true essence of the word. The roots of 'radical' can be traced back to the Latin words 'radix' (root) and 'radicalis', meaning 'coming from or connected to roots.' Therefore, being radical involves being grounded, remaining connected to one's origins, and rooted in empathy, solidarity, and resistance. For many individuals and communities, being continually transformative is necessary to be radical in this sense.

The artists showcased in this exhibition demonstrate the diverse ways in which radical transformations can shape both ourselves and our environments. They inspire us to be positively unruly and to become shapeshifters.

MARLEEN ROTHAUS

NL De werken van Marleen Rothaus zijn stoutmoedig, kleurrijk en feministisch. Haar praktijk is diep verweven met activisme en sociaal werk met verschillende gemeenschappen. Ze werkt in solidariteit met een Koerdische vrouwenbeweging die pleit tegen schadelijke vormen van nationalisme en strijdt voor een bevrijde samenleving door middel van onderzoek en educatie. Haar gesprekken en solidariteit met deze vrouwen heeft ook verschillende werken geïnspireerd, zoals *The Secret Keeper*. Dit schilderij toont de geliefde mythologische figuur Shahmeran voorstelt, een krachtige serpentevrouw die verraden werd door de sterveling die zij liefhad. Rothaus toont haar en nog andere referenties naar vrouwelijke mythologieën en queer protagonisten in nieuwe, hedendaagse verhalen. Ze brengt de identiteit van de vrije vrouw terug tot leven, die niet gelimiteerd wordt door grenzen bepaald in een patriarchale samenleving. Ook vandaag worden vrouwen dikwijls verwacht om mooi, aardig en zorgzaam te zijn. Emoties zoals vrouwelijk genot of woede worden nog steeds niet getolereerd, maar worden vaak weggezet als vulgair of gek. Als de samenleving vrouwen blijft demoniseren, dan gaan we demonen worden! Door middel van de verschijning van schone heksen en vervrouwelijkte monsters in haar werk, laat Rothaus ons toe deze onderdrukte emoties in een veilige omgeving los te laten. In haar schilderijen creëert ze scènes die een vraag naar zorg en emancipatie voorstellen. Midden januari 2024 wordt een nieuwe triptiek, genaamd *Mother of Change*, naar de tentoonstelling gebracht om gedaanteverwisseling en transformaties in hun kern te omarmen. De werken van Rothaus worden geactiveerd als banners in betogingen, protestacties en marsen voor gelijke rechten. De slogans in haar

schilderijen, zoals “Het is niet liefde dat hier aan het branden is” of “We gaan een donderstorm opwekken,” brengen de energie van weerstand door activisme tot leven in de tentoonstellingsruimte. Tegelijk brengen haar schilderijen de kracht van de verbeelding en kunst naar de marsen terwijl ze in solidariteit met ondergepresenteerde en gediscrimineerde gemeenschappen meestapt.

•

EN Marleen Rothaus' works are bold, colourful and feminist. Her practice is strongly intertwined with activism and social work with different communities.

She works in solidarity with a Kurdish women's rights movement, which campaigns against harmful nationalisms and fights for a liberated society through research and education.

Her conversations and collaborations with these women have also inspired her to create several works, such as *The Secret Keeper*.

The painting depicts the beloved mythological figure of Shahmeran, a powerful snake woman who was betrayed by a mortal with whom she fell in love with. Rothaus shows her and other female and queer protagonists in new, contemporary stories. She revives the identity of the free woman, who isn't limited by the boundaries set by a patriarchal society. Today, women are still expected to be well-groomed, kind and caring. There is often still little tolerance for emotions such as female pleasure or female anger, which are often perceived as vulgar and crazy. If society keeps on demonizing women, then we will become demons! Through the apparition of beautiful witches and feminized monsters in her works, Rothaus allows us to release all these suppressed emotions in a safe environment. In her paintings, she creates scenes that depict demands of care and emancipation. Mid-January 2024, a new triptych, *Mother of Change*, will be

brought into the exhibition, as shapeshifting and transformation is embraced at its core. Rothaus' works are activated as banners in strikes, protests and marches for equal rights. The slogans in her paintings, such as "It's not love what's burning here," or "We're gonna cause a thunderstorm" revive the energy of resistance through activism in the exhibition space, whereas her paintings bring in the power of imagination and art in the marches she walks in solidarity with communities of underrepresented and discriminated persons.

- A● *Causing a Thunderstorm*
- 1● *Care, Rage*
- 2● *We call it work*
- 10● *Female pleasure*
- 15● *The Secret Keeper*

From January on:

- B● *Me, the Witch*
- C● *Mother of Change*

● YESİM AKDENİZ ●

NL In een onconventionele en esthetische beeldtaal portretteert Yeşim Akdeniz de manieren waarop oriëntalisme, exotiseren en xenofobie drie hardnekkige eigenschappen zijn van huidige geopolitieke machtsrelaties. De werken in de tentoonstelling representeren hoe sociale en culturele hiërarchieën mensen kunnen vastzetten.

Vanuit haar persoonlijke ervaring en die van vele anderen, werd ze sterk geconfronteerd met de manieren waarop mensen van niet-West-Europese afkomst vandaag nog steeds georiëntaliseerd worden: gezien als een Ander, als iets 'exotisch', maar toch altijd bekeken vanuit een blik van Westerse superioriteit. Haar grote werken stellen zelfportretten voor van de kunstenaars als een oriëntalistisch tapijt, een object dat het symbool is geworden van oriëntalisme. De vele riemen, banden, beugels

en metalen sluitstukken representeren het gevoel van klem zitten.

Je zit klem in je symbolisch 'uniform' als vrouw, als migrant, als werker. De socio-economische klasse waartoe je behoort, draagt immers verder bij aan vormen van discriminatie.

In haar kleinere werken zien we dan ook referenties aan sportkledij, wat eerst gesocialiseerd werd als de goedkope en onverzorgde dresscode van diasporagemeenschappen, maar vandaag de dag een hogere financiële en symbolische waarde heeft gekregen als *high fashion*. Niet enkel lichamelijke eigenschappen, kleding of gedrag, maar ook voeding uit andere culturen is wat vaak als eerste geëxotiseerd en geërotiseerd wordt. Fruit en groenten uit Oostmediterrane en Midden-Oosterse landen spelen de hoofdrol in deze werken. De aubergines knipogen naar het gebruik van de emoji vandaag als icoon voor de penis. De lussen, leren elementen, kettingen en andere metalen elementen om de stukken vast te zetten brengen een zweem aan associaties van BDSM binnen. Soms kan verleiding ook een vorm van weerstand zijn.

•

EN In an unconventional and aesthetic visual language, Yeşim Akdeniz portrays the ways in which orientalism, exoticism and xenophobia are three persistent features of current geopolitical power relations. The works in the exhibition are a representation of how social and cultural hierarchies can tie people down.

Departing from her personal experience and that of many others, she was strongly confronted with the ways in which people of non-Western European descent are still orientalist today: seen as an Other, as something 'exotic', yet always viewed from a standpoint of Western superiority. Her large works represent self-portraits of the artist as an Orientalist tapestry, an object that has become the symbol of orientalism. The many

straps, braces and metal fasteners represent the feeling of being trapped. You are trapped in your symbolic 'uniform' as a woman, as a migrant, as a worker. The socioeconomic class to which one belongs further contributes to forms of discrimination.

In Akdeniz' smaller works, we see, for instance, references to sportswear, that was first socialized as the cheap and unkempt dress code of diasporic communities, but that has acquired an increased financial and symbolic value as high fashion today. Not just physique, clothing or behavior from other cultures, but also food is often one of the first thing to be exoticized and eroticized. Fruits and vegetables from Eastern Mediterranean and Middle Eastern countries play the leading role in these works. The eggplants nod to the use of the emoji today as an icon for the penis. The loops, leather elements, chains and other metal elements to secure the pieces bring in a hint of associations of BDSM. Sometimes seduction can also be a form of resistance.

•4• *Brown#6*

•5• *TBA#3*

•7• *TBA#5*

•8• *TBA#2*

•9• *TBA#1*

•11• *Self-portrait as an orientalist carpet 13*

•16• *Self-portrait as an orientalist carpet 19*

worden gepresenteerd als dragers van deze geschiedenis, De grote kelkblomen zijn een ode aan geneeskrachtige planten. Ze trekken de ruimte in twijfel die is gegeven aan koloniale industriële praktijken in hun toe-eigening van de culturen die de oorspronkelijke kennis van medicinale planten bezitten.

De zachte bladeren van de bloemen lijken op huid: de grenzen tussen de natuur en het menselijk lichaam beginnen te vervagen. Dit zijn herinneringen aan Browns onderzoek naar vormen van sympathie en mededogen die ons kunnen inspireren om samen te kunnen zijn en samenleven zonder structuren van inperking, onderdrukking of misbruik.

Haar sculpturen verwijzen naar de vormen uit de productie van crinoline-rokken in de negentiende eeuw, die hun zware en belemmerende functie hebben verloren in nieuwe, lichte en organische vormen. De gebogen lijnen dienden oorspronkelijk om vrouwen in bedwang te houden, vorm te geven en te structureren om 'geschikte' lichamen te creëren voor de patriarchale blik.

Untitled (After C.R.) is een directe referentie naar de vorm van een *panier*, een soort *hoepelrok*, die Brown gerepliceerd heeft uit het beeldarchief van de schilder Christina Ramberg. Modificatie zit vervat in de kern van deze erotische sculptuur. Het potentieel van transformatie kan immers enkel waar-gemaakt worden met transfiguratie, met gedaanteverandering.

:

ANTONIA BROWN

NL Transformatie staat centraal in de artistieke praktijk en het onderzoek van Antonia Phoebe Brown. Ze laat zich inspireren door planten en objecten die de fysieke en culturele geschiedenis hebben vormgegeven door ons te genezen, te vergifigen of vruchtbaarheid te brengen. De getextureerde sculpturen, geveerd met natuurlijke kleurstoffen en pigmenten

EN Transformation is at the heart of Antonia Phoebe Brown's artistic practice and research. She draws cues from plants and objects that have shaped physical and cultural history through healing, poisoning or as a means to speculate on fertility. The textured sculptures, coloured with natural dyes and pigments are presented as bearers of those histories. The large calyx flowers are, perhaps, an ode to medicinal plants. They seem to question the space given to colonial industrial

practices in their appropriation of the cultures who carry the original knowledge of medicinal plants. The petals of the flowers have a skin-like appearance: the boundaries between nature and human bodies start to blur. These are reminders of Brown's research into forms of sympathy and compassion that can inspire us to be together and to learn to co-exist without structures of containment, oppression or abuse. Her sculptures refer to the shape of crinoline skirt-making, which have lost their heavy and obstructive function for new, light and organic forms.

The curved lines originally served to constrain, shape and structure women to create 'suitable' bodies for the patriarchal gaze. *Untitled (After C.R.)* refers directly to the shape of a *panier*, a type of hoop skirt, form that Brown replicated from painter Christina Ramberg's image archive. Alteration is at the core of this erotic structure.

By all means, the potential of transformation can only be realized through transfiguration, through shapeshifting.

•3• *The Stain was a thinking*
(Moon Flower) I

•6• *The Stain was a thinking IIII*

•13• *W.W 1, W.W 2, W.W 3*

•19• *Untitled (After C.R.)*

INÊS NETO DOS SANTOS

NL De praktijk van Inês Neto dos Santos stoelt op processen van samenwerking, zorg en samenzijn. Fermentatieprocessen zijn volledig verstrengeld in haar textielwerken. Deze verwelkomen en dragen bacteriën die ons helpen om lekkere yoghurt, kombucha en zuurdesem te maken. Het huidige onderzoek van de kunstenaar over voedselpolitiek krijgt vorm in *Friends Who Ferment*. Wanneer een ferment op een drager wordt aangebracht om te drogen, zullen de bacteriën niet sterven maar voor een onbepaalde

duur slapen. Om hen opnieuw te laten ontwaken is er enkel een warm bad nodig van water of een andere vloeistof, waarna ze hun genereuze fermentatie-arbeid zullen verderzetten. Op die manier zijn de werken van Neto dos Santos in een constante staat van verandering. Hoewel wij op het eerste gezicht levenloze objecten zien, zijn ze in wezen heel levend. Sinds eeuwen trokken reizigers en migranten met gedroogde fermenten in hun zakken eropuit om hun eigen voedseltradities te beschermen en mee te dragen. Zo hebben mensen altijd de smaak van hun thuis bij, waar ze ook zijn. Neto dos Santos was geïnspireerd door deze praktijk om draagbare jassen te maken met yoghurt- en zuurdesemfermenten. Ze onthullen ook de noodzaak om verandering te omarmen: het water en de lucht van ieder land heeft een effect op de smaak van eten – de yoghurt van deze jas zal anders smaken in Mechelen dan in Lissabon. De quilt bevat een verzameling van fermenten die door vrienden en kennissen vanuit verschillende landen naar de kunstenaar zijn gestuurd. De quilt kan gebruikt worden om warm te blijven, maar transformeert ook tot een draagbare maaltijd van over de hele wereld: elke buidel draagt een ander recept, gedeeld verhaal, of warme herinnering. Centraal in haar installatie staat *Unfurling II*, een tafel waarop verschillende fermentatieprocessen actief zijn, zowel in de tafelkleden als in de bokalen.

Een maaltijd delen rond de tafel zorgt voor een moment van samenzijn, waar we ook onze verhalen delen. Rituelen rond voedsel creëren plaatsen van verbinding en zorgzaamheid voor elkaar. Het is de basis van vrijgevigheid die we tonen aan burens en verwanten. In de tentoonstelling omarmen de werken van Neto dos Santos radicaliteit als een vorm van samenhorigheid en het verankeren van je roots via voeding. In een economie die focust op groei en innovatie, zijn het dit soort gedeelde momenten die ons een moment van stilheid en reflectie gunnen.

•

EN The practice of Inês Neto dos Santos is based on collaboration, care and togetherness. Her textile works are intertwined with fermentation processes. They welcome and carry bacteria that help us make delicious yoghurt, kombucha and sourdough. The artist's ongoing research on food politics comes together as *Friends Who Ferment*. When a ferment is applied on a carrier medium to dry, the resilient bacteria will not die. Instead, they go to sleep for an indefinite time. To reawaken them, all that is needed is a warm bath of water or other liquid to feed them, and they will restart their generous labour of fermentation. As such, Neto dos Santos' works are in a constant state of change. While we may see them as inanimate objects, they are in fact alive. Since ages, travellers and migrants have travelled with dry ferments in their pockets to protect and carry their own food traditions. In that way, people keep a taste of home wherever they go. Neto dos Santos was inspired by this practice to create portable jackets with yoghurt and sourdough ferments. They also show the necessity to embrace change: the water and the air of each country affects the flavour of our foods - the yoghurt from this jacket will taste different in Mechelen than in Lisbon. The quilt is a collection of ferments sent to the artist by friends and friends of friends from different countries. The quilt can be used to stay warm, but also transforms into a portable meal from all around the world: every pocket carries another recipe, another shared story, a warm memory. Central in her installation stands *Unfurling II*, a table around which different processes of fermentation take place, both in the table cloths as the jars next to it.

Sharing a meal around the dinner table is a moment of togetherness, where we also share our stories. Food rituals create spaces of connection and care for each other. It's the basis of generosity extended towards

your neighbours and relatives. In the exhibition, the work of Neto dos Santos embraces radicality as togetherness and holding on to our roots through food. In an economy that focuses on growth and innovation, it's these shared moments that allow us to stand still and reflect.

●12● *Friends Who Ferment*
Sourdough Jacket
Yoghurt Jacket
Unfurling II

ALBERTA WHITTLE

NL Alberta Whittle's video-installaties zijn complexe omgevingen die gecreëerd zijn om ons te confronteren met de harde realiteit dat de gevolgen van de slavenhandel en de koloniale misdaden van West-Europese landen vandaag nog steeds aanwezig en voelbaar zijn. Dergelijke diepgaande trauma's zijn collectief en intergenerationeel: ze worden van ouder op kind doorgegeven. Daarom is er zowel nood aan herstelbetalingen en politiek-culturele restituties, maar ook een grote nood aan liefde en het ondersteunen van Zwarte vreugde.

Zelf is Whittle Barbadiaans-Schots, en grijpt ze terug naar de voorouderlijke kennis uit de Afrikaanse diaspora en meer algemeen de Caraïbische cultuur om zelf het genezingsproces van oude én nieuwe koloniale wonden in beeld te brengen. Hoe kunnen we genezen van collectief trauma en schadelijke vormen van hedendaags racisme? Wat betekent dekoloniseren eigenlijk, en wat moeten we daarvoor doen?

Het meest uitgebreide antwoord op deze vragen komt voor in haar film LAGAREH – The Last Born (2022), de video-installatie die ze toonde op de 59ste Biënnale Van Venetië waar ze Schotland vertegenwoordigde. Via voorouderlijke plengoffers en hedendaagse queer liefde, creëert ze de ruimte om te ademen tussen de punten

en komma's van onze valse dekoloniale beloftes door. Deze film zal vertoond worden in maart 2024 in Filmhuis Mechelen.

In de tentoonstelling zelf is er een korte maar krachtige video met een heel scherpe oproep tot herstelbetalingen voor de slachtoffers van de kolonisatie. Het maakt deel uit van een langer artistiek onderzoek, waarbij ze een avatar creëerde, Mmmmmmmmywata. De naam komt van Mami Wata (Moeder Water), een gecreoliseerde mythologische figuur die terugkomt in verschillende Zuid-Amerikaanse en Afrikaanse culturen en de wateren van de wereld als moeder representeert. Mmmmmmmmywata roept ons op om wakker te worden en de planeet écht te dekoloniseren. Reparaties zijn een levensverzekering, die je bij haar dienst kan afsluiten. Alles eindigt met een knallende verwijzing naar de hitsong van Rihanna en populaire hashtag, Bitch Better Have My Money.

•

EN Alberta Whittle's video installations are complex environments, created to confront the harsh realities of the consequences of the slave trade and the colonial crimes of Western European countries, which are still present and palpable today. Such profound traumas are collective and intergenerational: they are passed down from parent to child. Therefore, there is both a need for financial reparations and political-cultural restitutions, but also a great need for love and the underscoring of Black joy.

A Barbadian-Scottish herself, Whittle reverts to ancestral knowledge from the African diaspora and, more generally, Caribbean culture to visualize for herself the healing process of old as well as new colonial wounds. How can we heal from collective trauma and harmful forms of contemporary racism? What does decolonization really mean, and what do we need to do to do it?

The most extensive response to these

questions occurs in her film LAGAREH - The Last Born (2022), the video installation she showed at the 59th Venice Biennale where she represented Scotland. In this film, she creates space to breathe through ancestral libations and contemporary queer love between the dots and commas of our false decolonial promises. This film will be screened in March 2024 at Filmhuis Mechelen.

In the exhibition itself, there is a short but powerful video, *Mmmmmmmmywata presents life, solutions international* that comes with a very sharp call for reparations for the victims of colonization. It is part of a longer artistic investigation in which she created an avatar, Mmmmmmmmmmywata. The name comes from Mami Wata, (Mother Water), a revered water spirit in African culture and in the African diaspora in the Americas. Mmmmmmmmywata calls us to wake up and truly decolonize the planet. Repairs are a life insurance policy, which you can purchase from her service. Everything ends with a banging allusion to Rihanna's hit song and popular hashtag, Bitch Better Have My Money.

•14• *Mmmmmmmmywata Presents Life Solutions International*
• *Lagareh - The Last Born - will be shown at Filmhuis Mechelen*

• NAOMI RINCÓN GALLARDO •

NL De regenwouden en natuurgebieden waar inheemse bevolkingsgroepen van Centraal- en Zuid-Amerika wonen zijn bedreigd. Veel ontginningsplatformen en plantages van grote vervuilende bedrijven proberen families van hun land te onteigenen voor activiteiten die enorm schadelijk zijn voor de natuur en de gezondheid van mens en dier. Dit jaar werden al meer dan 115 indigene activisten vermoord door zowel criminele organisaties als de politie.

Niet voor niets zegt Rincón Gallardo dat het ijveren voor een wereld die zorgzaam is voor ecologie een kwestie van leven en dood is geworden. In deze tentoonstelling tonen we haar film, die ook te zien was in het Mexicaans paviljoen tijdens de 59ste Biënnale van Venetië in 2022. *Sonnet of Vermin* is het tweede hoofdstuk van een trilogie, die de toeschouwer meevoert naar een dystopische wereld na de ecologische apocalyps. De natuur is zieker dan ooit, enkel de wezens die we als ongedierte hebben beschouwd blijven over: zij die jaren werden gezien als onwaardig, zij die voortdurend blootgesteld werden aan giftige stoffen, zij wiens land en leven is afgenomen, zij die we liever kwijt waren dan rijk. We zien een gedekoloniseerde toekomst waar verschillende soorten guitige wezens, geactiveerd door kinderen en performers in zelfgeknutselde kostuums, samen nieuwe omgangsvormen leren vinden. De musical, geïnspireerd door Mesoamerikaanse ontstaansmythologieën, volksfeesten en -theater, is macaber en speels. De ecologische tragedie die we zien is niet meer veraf: wat zullen we doen om samen aan een tegengif te werken?

:

EN The rainforests and rural areas where indigenous peoples of Central and South America live are under threat. Many mining platforms and plantations run by large polluting companies are trying to dispossess families of their land for activities that are hugely damaging to nature and human and animal health. More than 115 indigenous activists have already been killed this year by both criminal organizations and the police. As Rincón Gallardo says, working on a world that cares about ecology has become a matter of life and death. In this exhibition we show their film, which was also featured in the Mexican pavilion at the 59th Venice Biennale in 2022. *Sonnet of Vermin* is the second chapter

of a trilogy, taking the viewer into a dystopian world after the ecological apocalypse. Nature is sicker than ever, only the creatures we have considered vermin remain: those who for years were considered unworthy, those who were constantly exposed to poison, those whose lands and lives have been taken away, those we would rather have dead than alive. We see a decolonized future where different kinds of mischievous beings, acted by children and performers in self-made costumes, find new ways to live together. The musical, inspired by Mesoamerican cosmologies, folk festivals and theater, is macabre and playful. The ecological tragedy we see is no longer science-fiction: how will we work together to create an antidote?

•17• *Sonnet of Vermin*

● CIHAD CANER ●

NL Gefascineerd door geschiedenis, etymologie en culturele symbolen doorheen de eeuwen, gaat Cihad Caner op zoek naar de referenties in beeld en taal die vandaag onze kennis over de hedendaagse wereld vormgeven. Hoe speelt taal een rol in de marginalisatie van hele gemeenschappen? Hoe worden beelden en vormen geproduceerd en verspreid tot hun betekenissen volledig veranderd of zelfs onherkenbaar zijn? En welke gevolgen heeft dit voor de representatie of perceptie van bepaalde culturen en etniciteiten tegenover andere?

In zijn video-installatie in deze tentoonstelling, gebruikt de kunstenaar motion capture technologie om monsters een stem te geven. Het uiterlijk van de twee monsters is geïnspireerd op bestaande tekeningen uit *De wonderen van de schepping*, een 13e-eeuws boek van de Perzische astronoom, geograaf en arts

Zakarya Qazvini. De tweede belangrijke bron was de Turkse kunstenaar Mehmed Siyah Qalam, wiens illustraties uit de late 14e en vroege 15e eeuw dansende monsters afbeelden.

Caner zijn werk is een reactie op de manier waarop xenofobie doordringt in de taal die we gebruiken: mensen die door sommigen als 'anders' gezien worden, en daardoor ook slachtoffers zijn van discriminatie, worden vaak getransformeerd tot demonen of verachtelijke wezens. Vandaag de dag zien we in verschillende landen een uiting van de meest extreme vormen van dergelijke oppositionele denkbeelden: hele culturen of etniciteiten worden ontmenselijkt en beschreven als 'insecten' of 'menselijke dieren' die het niet verdienen om te leven. De anonieme monsters van Cihad Caner claimen opnieuw hun plaats in de echte wereld en laten hun stem horen. Ze spreken met elkaar, ze zingen voor elkaar, en delen hun pleidooi dat zij enkel monsters zijn omdat ze tot monsters gemaakt zijn.

Net zoals we bij deze tentoonstelling op zoek gingen naar de roots van het woord 'radicaal', zo ook ging Caner op zoek naar de oorsprong van het woord 'monster(lijk)'. De stam van het woord zit vervat in twee Latijnse termen: 'monstro' (demonstreren, aantonen), en 'monstrum' (een goddelijk teken, een waarschuwing). Niet voor niets zien we dat de 'monsters' van vandaag dikwijls de mensen zijn die hun stem gebruiken om kritiek te geven op de schadelijke structuren die ons verder uit elkaar drijven en polariseren. De fantastische wezens die Caner laat spreken zijn misschien wel personages uit zijn fantasie, maar vandaag representeren ze heel reële, onderdrukte stemmen die net als de monsters slogans roepen voor empathie en solidariteit.

De Nederlandse vertaling van de ondertitels zijn beschikbaar naast de video-installatie.

EN Fascinated by history, etymology and cultural symbols over the centuries, Cihad Caner explores the references in images and languages that shape our knowledge of the contemporary world today. How does language play a role in the marginalization of entire communities? How are images and forms produced and circulated until their meanings are completely changed or even unrecognizable? And what implications does this have for the representation or perception of certain cultures and ethnicities versus others?

In his video installation in this exhibition, the artist uses motion capture technology to give voice to monsters. The appearance of the two monsters is inspired by existing drawings from *The Wonders of Creation*, a 13th-century book by Persian astronomer, geographer and physician Zakarya Qazvini. The second important source was the Turkish artist Mehmed Siyah Qalam, whose illustrations from the late 14th and early 15th centuries depict dancing monsters.

Caner's work is a response to the way xenophobia permeates the language we use: people who are seen by some as 'different', and therefore victims of discrimination, are often transformed into demons or abject beings. Today in several countries we see a manifestation of the most extreme forms of such antagonistic thinking: entire cultures or ethnicities are dehumanized and described as 'insects' or 'human animals' that do not deserve to live. Caner's anonymous monsters once again claim their place in the real world and make their voices heard. They speak to each other, they sing to each other, sharing their plea that they are only monsters because they were made into monsters.

Just as we searched for the roots of the word 'radical' in this exhibition, so too did Caner search for the origins of the word 'monster/monstrous'. The root of the word is contained in two Latin terms: 'monstro' (demonstrate, demonstrate), and 'monstrum' (a divine sign, a warning).

Not surprisingly, we see that today's 'monsters' are often the people who use their voices to criticize the harmful structures that drive us further apart and polarize us. The fantastic creatures Caner allows to speak may be characters from his imagination, but today they represent very real, oppressed voices who, like the monsters, shout slogans for empathy and solidarity.

●18● *Demonst(e)rating the untamable monster*

● TOM
HALLET ●

NL Tom Hallet bouwt een primordiale, voorouderlijke wereld op in tekeningen en sculpturen. Hij transformeert zijn werken tot installaties die ons langs meanderende lijnen meenemen doorheen imaginaire verbanden tussen verschillende personages. Elke tekening is een hommage aan een ander persoon, aan iemand die heeft bijgedragen aan een realistische representatie van de queer identiteit, buiten clichés om. Zij representeren niet enkel de vreugde van jezelf leren zijn, maar ook de duistere en pijnlijke kant van transformatie, en de eenzaamheid of het geweld dat hier soms bij komt kijken. De namen in de titels verwijzen naar familie en vrienden van Hallet, maar ook naar helden, culturele iconen, moordenaars, of slachtoffers van homohaar. Zij kozen allemaal hun eigen instrument voor radicale weerstand tegen de normen die hen of andere queer personen hebben uitgesloten van gelijke rechten en humaniteit: poëzie, literatuur, muziek, filosofie, dood en verderf, politiek, liefde en erfenis. De reeks tekeningen begint met de tante van Hallet, en eindigt met haar moeder, zijn grootmoeder. Tussen die matriarchale verbinding verloopt de tijd niet lineair, maar als een intuïtief web dat het pad effent voor het helen van generationeel trauma. Hallet's beelden lijken wilde landschappen voor te

stellen, waar natuur, mens, dier en het zachte vlees van lichamen verstrengeld zijn met de mossen en vochten van de aarde. Elke tekening onthult een creatie of een evolutie van een bestaansvorm. De fragmenten van lichaamsdelen en genitaliën die we hier en daar herkennen, zijn nog oervormen of groeiende embryo's, onaf. Hallet's viering aan kronkelende, magnetische lijnen die als weefsels samenkomen tot lichaam, culminerend in harige huiden en groeisel die een oneindig lang groeiend boek over queerness binden.

EN Tom Hallet constructs a primordial, ancestral world in drawings and sculptures. He transforms his works into installations that take us along meandering lines through imaginary connections between different characters.

Each drawing is an homage to another person, to someone who has contributed to a realistic representation of queer identity beyond clichés. They represent not only the joy of learning to be yourself, but also the dark and painful side of transformation, and the loneliness or violence that sometimes comes with it.

The names in the titles refer to Hallet's family and friends, but also to heroes, cultural icons, murderers, or victims of homophobia. They all chose their own tool for radical resistance to the norms that excluded them or other queer individuals from equal rights and humanity: poetry, literature, music, philosophy, death and destruction, politics, love, and legacy. The series of drawings begins with the aunt of Hallet, and ends with her mother, his grandmother. Between that matriarchal connection, time passes not linearly, but as an intuitive web that paves the way to heal from generational trauma.

Hallet's images seem to depict wild landscapes where nature, humans, animals and the soft flesh of bodies are intertwined with the mosses and

mottles of the earth. Each drawing reveals a creation or evolution of a form of existence. The fragments of body parts and genitalia we recognize here and there are still primal forms or growing embryos, unfinished. Hallet's jubilee of sinuous, magnetic lines that coalesce as tissues into bodies culminate in furry skins and growths that bind an infinitely growing book of queerness.

●20● *The Boar & The Shepherd* (installatie en tekeningenreeks, 2020 - ongoing):

To A.H. Sanglier

To M.W. Shepard

To O'Shea Sibley

To A. McKinney

To R. Henderson

To R.W. Rogers Jr

To M.P. Johnson

To S. Rivera

To B. Rustin

To S. Ahmed

To W. Ninja

To B. Glenn-Copeland

To A. Gilain

●21● *Hugs Strangle, Gently*

BIO'S

NL **Marleen Rothaus** studeerde schilderkunst aan de Kunstakademie Düsseldorf, waar ze in 2020 afstudeerde als masterstudent van kunstenaar Andreas Schulze. In 2016 startte ze parallel hieraan haar studies in sociaal werk in Keulen. Dit werd het uitgangspunt van haar engagement in feministisch activisme en de integratie hiervan in haar artistieke praktijk. Ze benadert verschillende methodologieën en theorieën voor en over feminisme door queer en vrouwelijke figuren af te beelden in magische en mythische scènes. Ze haalt bestaande personages uit hun originele contexten en geschiedenissen en trekt ze in het heden. Haar werk werd eerder getoond in het Bonnenfantenmuseum (Maastricht, 2022), Kunsthalle

Düsseldorf (2021) en Kunstmuseum Celle (2023). Als artistiek assistent bij Kunsthaus KAT18 en lid van X-SÜD in Keulen, is Rothaus toegewijd aan de sociale erkenning en gelijke rechten van kunstenaars met een beperking. Zij woont en werkt in Keulen.

EN **Marleen Rothaus** studied painting at Kunstakademie Düsseldorf, where she graduated in 2020 as a master student of artist Andreas Schulze. In 2016, she took up parallel studies in social work in Cologne. This was the starting point for her engagement in feminist activism and its integration into her artistic practice. Approaching various feminist methodologies and theories, Rothaus depicts queer and feminine figures veiled in magic and myth, pulling them from their original contexts and histories into the present. Her work has previously been shown at the Bonnenfantenmuseum (Maastricht, 2022), Kunsthalle Düsseldorf (2021) and Kunstmuseum Celle (2023), amongst others. As an artistic assistant at Kunsthaus KAT18 and member of X-SÜD, Rothaus is committed to the social recognition and equal rights of artists with disabilities. She lives and works in Cologne.

:

NL **Yeşim Akdeniz** studeerde aan de Kunstakademie van Düsseldorf (1998-2002) en aan de De Ateliers in Amsterdam (2002-2004). In 2005 won ze de Bonner Kunstverein-Peter Mertes Prijs. Akdeniz haar werk werd tentoongesteld in instellingen zoals het Stedelijk Museum (Amsterdam, 2004), Kunstverein Frankfurt (2003), MAK Museum (Wenen, 2013), Sammlung Philara (Düsseldorf, 2021), en Kunstverein Bielefeld (2022). Haar werken maken deel uit van private en publieke collecties, zoals de collectie van de Deutsche Bank, Sammlung Philara, de collectie van de Nederlandsche Bank, Fries Museum en Dordrechts Museum.

Akdeniz' werk gaat over oriëntalisme, gender en queer studies en culturele appropriatie. Haar werk is voornamelijk gefocust op schilderkunst, waarin ze symbolische narratieven die gelezen kunnen worden als culturele productie, onderhandeling en appropriatie inbed. Haar meest recente reeks werken combineren autobiografische elementen met (kunst)historische narratieven die vragen stellen over de vorming van identiteit en de (zelf)toeschrijving van objecten als representaties van politieke structuren. Akdeniz woont en werkt in Brussel en Düsseldorf.

EN **Yeşim Akdeniz** studied at the Kunstakademie Düsseldorf (1998-2002) and at De Ateliers in Amsterdam (2002-2004). In 2005 she won the Bonner Kunstverein-Peter Mertes Prize. Akdeniz's work has been exhibited in institutions such as Stedelijk Museum (Amsterdam, 2004), Kunstverein Frankfurt (2003), MAK Museum (Vienna, 2013), Sammlung Philara, (Düsseldorf, 2021), Kunstverein Bielefeld (2022). Her work is held in private and public collections, including Deutsche Bank Collection, Sammlung Philara, Nederlandsche Bank Collection, Fries Museum and Dordrechts Museum. Yeşim Akdeniz's work is concerned with orientalism, gender and queer studies as well as cultural appropriation. Primarily focused on painting, her work is infused with symbolic narratives that can be read as signs of cultural production, negotiation and appropriation. Her most recent series of works combine autobiographical elements with (art)historical narratives that position questions on identity formation along with ascriptions and self-attributions of objects as representations of political structures. Akdeniz lives and works in Brussels and Düsseldorf.

•
•

NL **Antonia Brown** is een kunstenaar die woont en werkt tussen Kaapstad en Brussel. Haar praktijk is voornamelijk sculpturaal, hoewel ze sporadisch ook film en tekst gebruikt. In haar praktijk zet ze vervorming in als een instrument om posities van onderlinge belichaming of bewoning te vinden. Ze heeft een bachelor in vrije kunsten van de Universiteit van Witwatersrand in Johannesburg en een master in vrije kunsten van het Piet Zwartinstituut in Rotterdam. Zij nam deel aan verschillende kunstenaarsresidenties zoals Fondazione Ratti in 2016 en het Cité International des Arts in Parijs in 2017. In 2013 ontving zij de Martiensen Prize en in 2014 de Newwork Prize. Haar werk werd recent getoond in SB34 (Brussel, 2021), Pracownia Portretu (Lodz, 2021), Het Archief (Rotterdam, 2021), *Unterholz/Understorey* at Oberes Heustadlwasser (Wenen, 2021), en EMAF (Osnabrück, 2021). De vorige tentoonstellingen waar ze aan deelnam zijn onder andere *Again, and then again, as well, too*, in 2014 bij Wits Art Museum, Johannesburg en *Fictitious Legacies* in 2018 bij Island, Brussel.

EN **Antonia Brown** is an artist based between Cape Town and Brussels. Her practice develops mainly in sculpture, though she at times works with film and writing. In her practice she uses distortion as a device, to find a position of inter-embodiment or inhabitation. She holds a BA in Fine Arts from the University of Witwatersrand in Johannesburg, and a MA in Fine Arts from the Piet Zwart Institute in Rotterdam. She has participated in various art residencies including Fondazione Ratti in 2016 and Cité International des Arts, Paris in 2017. In 2013 she was the recipient of the Martiensen Prize and the Newwork Prize in 2014. Her work has recently been shown at SB34 (Brussels, 2021), Pracownia Portretu (Lodz, 2021) Het Archief, (Rotterdam, 2021),

Unterholz/Understorey at Oberes Heustadlwasser (Vienna, 2021) and EMAF (Osnabrück, 2021). Her past shows include, among others, *Again*, and then again, as well, too, in 2014 at Wits Art Museum, Johannesburg and *Fictitious Legacies* in 2018 at Island, Brussels.

•

NL **Inês Neto dos Santos** is een multidisciplinaire kunstenaar, geboren in Lissabon en gevestigd in Brussel. Haar praktijk ontwikkelt zich doorheen performance, installatiekunst en sociale sculptuur. Ze onderzoekt de verstrengelde sociopolitieke, culturele en ecologische dimensies van voedsel. In haar werk creëert Neto dos Santos contexten en kaders om collaboratie, generositeit, zorgzaamheid en samen-horigheid te verkennen. Recent heeft Neto dos Santos zich geworpen in de praktische en metaforische dimensies van fermentatie als een portaal naar onze verstrengelde, meersoortige existentie. Neto dos Santos stelde tentoon op internationaal niveau, zoals bij The Whitechapel Gallery (Londen, 2022), CaixaForum Barcelona (2022), L'été des Serpents (Arles, 2022), 3+1 Gallery (Lissabon, 2021), en Design Museum London (2019). Zij was gastdocent aan Kingston University, Brighton University, Royal College of Art en Westminster University. Sinds maart 2021 is ze de co-directeur van een reeks educatieve initiatieven met kunstenaar Nora Silva, als onderdeel van hun gezamenlijk gedi-rigeerd kunstenaarscollectief The Gramounce. In september 2023 hebben ze het eerste Food & Art Alternative Master programma gelanceerd, een college dat voedsel centraal probeert te stellen in elk proces dat meebouwt aan de wereld.

EN **Inês Neto dos Santos** is a multi-disciplinary artist, born in Lisbon and based in Brussels. Her practice moves between performance,

installation and social sculpture, investigating food in its intertwined socio-political, cultural and ecological dimensions. In her work, Neto dos Santos creates contexts and frameworks to explore collaboration, generosity, care and togetherness. In recent years, Neto dos Santos has delved into the practical and metaphorical dimensions of fermentation, as a gateway into our enmeshed, multispecies existence. Neto dos Santos has exhibited internationally, including at The Whitechapel Gallery (London, 2022), CaixaForum Barcelona (2022), L'été des Serpents (Arles, 2022), 3+1 Gallery (Lisbon, 2021), Design Museum London (2019) and more. She has been a guest lecturer at Kingston University, Brighton University, Royal College of Art and Westminster University. Since March 2021, she has co-lead a series of educational initiatives with artist Nora Silva, as part of their collective The Gramounce, which both artists co-run. In September 2023, they launched the first Food & Art Alternative M.A., a course which seeks to propose food as central to any world-making process.

•

NL **Alberta Whittle** is een kunstenaar, onderzoeker en curator. Ze won een Turner Bursary, de Frieze Artist Award en een Henry Moore Foundation Artist Award in 2020. Whittle is doctoranda aan het Edinburgh College of Art en is een onderzoeksmedewerker aan de Universiteit van Johannesburg. Ze was een RAW Académie Fellow aan RAW Material in Dakar in 2018 en is de winnaar van de Margaret Tait Award van 2018-2019. Haar creatieve praktijk wordt gemotiveerd door haar verlangen om zelfcompassie en collectieve zorgzaamheid toe te passen als sleutel-methoden in de strijd tegen anti-Zwart racisme. Zij choreografeert interactieve installaties, waarbij ze film, sculptuur en performance gebruikt voor ruimtespecifieke kunstwerken in publieke en

private ruimtes. Whittle stelde tentoon en performde eerder in verschillende solo- en groepstentoonstelling, waaronder de 59ste Biënnale van Venetië als representant van het Schotse Paviljoen (2022), Kunsthal Trondheim (2021–2022), Gothenburg Biennale (2021), Lisson Gallery (Londen, 2021), Liverpool Biennale (2021), Glasgow International (2021 en 2020), 13de Biënnale van Havana (2019), FADA Gallery (Johannesburg, 2018), FRAMER FRAMED (Amsterdam, 2015), en BOZAR (Brussel, 2014).

EN **Alberta Whittle** is an artist, researcher, and curator. She was awarded a Turner Bursary, the Frieze Artist Award, and a Henry Moore Foundation Artist Award in 2020. Whittle is a PhD candidate at Edinburgh College of Art and is a Research Associate at The University of Johannesburg. She was a RAW Académie Fellow at RAW Material in Dakar in 2018 and is the Margaret Tait Award winner for 2018–2019. Her creative practice is motivated by the desire to manifest self-compassion and collective care as key methods in battling anti-blackness. She choreographs interactive installations, using film, sculpture, and performance as site-specific artworks in public and private spaces. Whittle has exhibited and performed in various solo and group shows, including at the 59th Venice Biennale as representant of the Scottish Pavilion (2022), Kunsthal Trondheim (2021–2022), Gothenburg Biennale (2021), Lisson Gallery (London, 2021), Liverpool Biennale (2021), Glasgow International (2021 and 2020), 13th Havana Biennale (2019), FADA Gallery (Johannesburg, 2018), FRAMER FRAMED (Amsterdam, 2015), and BOZAR (Brussels, 2014), amongst others.

:

NL **Naomi Rincón Gallardo** is een kunstenaar die woont en werkt tussen Mexico City en Oaxaca. Vanuit een dekoloniaal en *cuir*-perspectief, onderzoekt haar onderzoeksgedreven kritisch-mythische wereldbouwend werk manieren om tegen-werelden te creëren in neokoloniale omgevingen. In haar werk integreert ze haar interesse in theater, populaire muziek, Mesoamerikaanse kosmologieën, speculatieve fictie, vernaculaire feesten en handwerk, dekoloniaal feminisme en queer van kleur-kritieken. Zij behaalde een doctoraat in artistieke praktijk aan de Academie voor Vrije Kunsten in Wenen. Recente tentoonstellingen en performatieve screenings zijn onder andere: *Tzitzimime Trilogy*, *la Casa Encendida* (Madrid, 2023); 59th International Art Exhibition of La Biennale di Venezia als een van de representanten van het Mexicaans Paviljoen (2022), *34th Bienal de São Paulo* (2021), *Una Trilogía de Cuevas (A Trilogy of Caves)*, een solotentoonstelling in het Museo de Arte Contemporáneo de Oaxaca (2020), *May your thunder break the sky*, een solotentoonstelling in Kunstraum Innsbruck (2020), 11de Berlin Biennale (2020) Berlin, *Heavy Blood*, een solotentoonstelling in Museo Experimental El Eco (Mexico City, 2019).

EN **Naomi Rincón Gallardo** is a visual artist living and working between Mexico City and Oaxaca. From a decolonial-*cuir* perspective, her research-driven critical-mythical worldmakings address the creation of counter-worlds in neocolonial settings. In her work she integrates her interests in theater games, popular music, Mesoamerican cosmologies, speculative fiction, vernacular festivities and crafts, decolonial feminisms and queer of color critique. She completed the PhD in Practice Program at the Academy of Fine Arts Vienna. Recent shows and performative screenings include: *Tzitzimime Trilogy*, *la Casa Encendida Madrid* (2023); 59th International Art Exhibition of La Biennale di Venezia as

one of the representative of the Mexican Pavilion (2022), *34th Bienal de São Paulo* (2021), *Una Trilogía de Cuevas* (A Trilogy of Caves), a solo show in Museo de Arte Contemporáneo de Oaxaca (2020), *May your thunder break the sky*, a solo show in Kunstraum Innsbruck (2020), *11th Berlin Biennale* (2020), *Heavy Blood*, a solo show in Museo Experimental El Eco (Mexico City, 2019).

:

NL **Cihad Caner** is een kunstenaar die woont en werkt in Rotterdam. Zijn praktijk onderzoekt de politiek van het beeld doorheen video, fotografie, muziek, motion-capture en CGI. Zijn onderzoeksgedreven praktijk gaat over (re)presentatie, taal, marginalisatie en alteriteit. Zijn fictionele CGI karakters zijn dikwijls meertalige protagonisten in non-lineaire metaforische narratieven die humor, absurditeit en poëzie gebruiken om de status quo in de maatschappij te bekritisieren. Hij heeft recent tentoongesteld in Akademie der Künste (Berlijn, 2021), The Finnish Museum of Photography (Helsinki, 2019), Hong Kong Arts Center (2017), TENT (Rotterdam, 2020), Kasseler Kunstverein (2019), Blitz Malta (Valletta, 2017) en EYE Filmmuseum (Amsterdam, 2016). Caner was een resident aan de Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam (2021-2023).

EN **Cihad Caner** is an artist based in Rotterdam. His practice explores the politics of the image through the mediums of video, photography, music, motion-capture, and CGI.

Cihad's research-driven practice revolves around (re)presentation, language, marginalisation and alterity. His fictional CGI characters are often multi-lingual protagonists in non-linear, metaphorical narratives that employ humour, absurdity, and poetry to critique the status quo in society. Recently he has exhibited at Akademie

der Künste (Berlin, 2021), The Finnish Museum of Photography (Helsinki, 2019), Hong Kong Arts Center (2017), TENT (Rotterdam, 2020), Kasseler Kunstverein (2019), Blitz Malta (Valletta, 2017), and EYE Film Museum (Amsterdam, 2016). Caner was a resident artist at the Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam (2021-2023).

:

NL **Tom Hallet** woont en werkt in Brussel. Hallet studeerde af met een master in vrije kunsten van LUCA School of Arts in 2014. Na zijn afstuderen, werd hij geselecteerd voor de expositie *Currents* in Marres (Maastricht, 2015) en de Prijs van de Vrienden v/h SMAK (Gent, 2016). Hallet is de oprichter van SOIL Collective (2016-2020), een curatorieel platform. Het collectief heeft tien tentoonstellingen gecureerd, waaronder Hallet's eerste solotentoonstelling *Sincerely Yours* (Brussel, 2019). Hij nam deel aan zijn eerste galerieshow in STEMS Gallery (Brussel, 2020) en werd geselecteerd voor een residentie bij Morpho (Antwerpen, 2020-2021). Hij is al meer dan drie jaar een van de studio-assistenten van kunstenaar Laure Prouvost. Na zijn deelname aan *Generation Brussels* tijdens het Brussels Gallery Weekend (2020), presenteerde hij zijn werk in Morpho en nam hij deel aan de groepstentoonstelling *Regenerate* in WIELS (Brussel, 2021). Twee tekeningen werden aangekocht door de Vlaamse Overheid voor de collectie van M Museum (Leuven), waar hij ook residentie deed (2022) met als resultaat een solopresentatie en een performance in het museum. In 2023 presenteerde Hallet zijn werk in Plus-One Gallery en Galerie Sofie Van de Velde, en had hij twee solotentoonstellingen: *The Boar and The Shepherd* in M HKA's INBOX (Antwerpen) en *The Intermediary* in Pizza Gallery (Antwerpen). In september 2024 zal hij deelnemen aan een duotentoonstelling in Netwerk Aalst met Antonia Phoebe Brown.

EN **Tom Hallet** lives and works in Brussels. Hallet graduated with a Master in Fine Arts from LUCA School of Arts in 2014. After graduating, he was selected for the exhibition *Currents* in Marres (Maastricht, 2015) and *Prijs van de Vrienden v/h SMAK* (Ghent, 2016). Hallet is the founder of *SOIL Collective* (2016-2020), a curatorial platform. The collective has curated 10 exhibitions, including Hallet's first solo show *Sincerely Yours* (Brussels, 2019). He participated in his first gallery show at *STEMS Gallery* (Brussels, 2020) and was selected for a residency at *Morpho* (Antwerp, 2020-2021). He is a studio assistant to artist *Laure Prouvost* and has worked for her for over three years. After taking part in *Generation Brussels* during the *Brussels Gallery Weekend* (2020), he presented his work at *Morpho* and took part in the group exhibition *Regenerate* at *Wiels* (Brussels, 2021). Two drawings were purchased by the Flemish government for the *M Museum (Leuven)* collection. He completed a residency at *M-Leuven* (2022), which resulted in a solo presentation and a performance at the museum. In 2023, Hallet presented his work at *Plus-One Gallery & Sofie van de Velde Gallery*, and he had two solo exhibitions: *The Boar and The Shepherd* at *M HKA's INBOX* (Antwerp) and *The Intermediary* in *Pizza Gallery* (Antwerp). In September 2024 he'll be part of a duo exhibition in *Netwerk Aalst* with *Antonia Phoebe Brown*.

•
•

COLOFON

Curator: Zeynep Kubat

Kunstenaars/Artists:

Yeşim Akdeniz, Antonia Brown,

Cihad Caner, Tom Hallet,

Inês Neto dos Santos,

Naomi Rincón-Gallardo,

Marleen Rothaus, Alberta Whittle

Interventies / Interventions:

Tashattot Collective

Vormgeving / Graphic art:

Victor Verhelst

Design mediation space

Vormgeving bemiddelingsruimte:

Victor Verhelst &

Niels Raoul Boone (Nuts&Bolts)

Coördinator: Steven Op de Beeck

Teksten / Texts:

Zeynep Kubat & Jessica Meuleman

Productie / Production:

Jessica Meuleman &

Anne Van de Voorde

Opbouw en techniek /

Build-up and technics:

Lars Van Vlasselaer

Pers / Press: Club Paradis

*With support of the Embassy of the
Kingdom of the Netherlands
and Hotel De 3 Paardekens*

Team Kunsthal Mechelen: Anny

Huyghe, Jessica Meuleman, Steven Op

de Beeck, Anne Van de Voorde en Lars

Van Vlasselaer

Onthaalmedewerkers / Receptionists:

Rozemarijn Cassiman, Leslie de Weijer,

Walter Govaerts, Fabiola Laguna,

Min Josephine, Nadine Rijs, Mariette

Scharlaecken, Annie Thienpont, Jenny

Van den Eynde, Mady Van der Auwera,

Chris Vanderbeek, Francis Verhaege en

Kobe Wabbes

Kunsthal Mechelen advisory board:

Amina Iddrisu, Hans Martens, Herman

Van Ingelgem, Klaartje Heiremans,

Laura Herman, Moussa Don Pandzou,

Pamela Peeters, Sarah Hendrickx en

Sigrid Bosmans.

Special thanks to: Tashattot

Collective and all invited artists,

collectives, speakers and activists of the

public program, Phlowx collective and

DJ's N1nette en Ravi Bongo,

Ellie Royle & The Modern Institute,

Vidisquare (Pascal Willekens),

Dice (subtitling), alderman Björn Siffer,

Steven Defoor, Joke Somers, Thomas de

Ben, Plus-One Gallery, Parallel Oaxaca,

Laure Decock, Lennert Boonen, Jos De

Backer, Polien Boons, Hans Op de Beeck,

Wilfried Vanderavert, Marike Aerts, Nelis

van Rompaey, Sam De Wit,

Tomas Schilders, Christel Mievis,

Jana Kerremans, Marjoleine de Moor,

Herwig De Lannoy, Tineke Van

Nieuwenhove, Peter Piessens,

Karin Van Hees, Jonas Salen, Marijke

Wienen, Karen Jacobs

en actiegroep de Garagisten.

ABOUT KUNSTHAL MECHELEN

NL Kunsthal Mechelen is een genereus huis dat zich verspreidt over verschillende locaties doorheen Mechelen, zowel binnen als buiten. Als veelzijdig kunstenhuis biedt Kunsthal Mechelen een veilig onderkomen voor vele stemmen en gezichten. Wisselende constellaties van kunstenaars, curatoren, denkers en collectieven brengen het huis tot leven in een programma dat zich niet laat beperken tot één vast artistiek kader. In overleg met een adviesraad worden richtingen aangewezen en nieuwe en vertrouwde stemmen aangebracht: jong en ervaren, lokaal en internationaal, meer of minder professioneel. Ze worden fair verloond en met aandacht en zorg ondersteund.

Kunsthal Mechelen is open, beweeglijk, gemengd. Het programma is flexibel en ongebonden aan vooropgestelde formats. Het is gelaagd en doorbreekt verwachtingspatronen.

Het is polyamoreus en eigenzinnig; het beweegt en transformeert mee op de cadans van een veranderende maatschappij en kunstenveld. De werking wil kunst tonen die de wereld bevraagt, onderzoekt en verbeeldt in al haar complexiteit. Ze wil spannende, vernieuwende - en ook kritische - perspectieven brengen op leven en maatschappij, in dialoog met de stad en haar bewoners. Kunsthal Mechelen wil een gastvrije ontmoetingsruimte zijn met oog voor lokale ontwikkelingen.

Iedereen is welkom bij Kunsthal Mechelen. We staan open voor dialoog, reflectie en kritiek. Kunsthal Mechelen hoort graag van je, en gaat graag het gesprek aan.

EN Kunsthal Mechelen is a generous, open house for contemporary art. Operating without a central location, the Kunsthal's programme will unfold across various spaces throughout the city, including public space.

As a multi-faceted art house, Kunsthal Mechelen offers a haven to a myriad of voices and faces. Rotating formations of artists, curators, thinkers and collectives bring the house to life in a program that refuses to be confined to a singular artistic framework. In consultation with an advisory committee, orientations are redefined, welcoming both new and familiar voices—young and experienced, local and international, more and less established. Fair compensation, care and support are provided for all contributors.

Kunsthal Mechelen is open, agile, mixed. The program stands for flexibility, depth, and a departure from fixed formats, challenging established patterns of expectation. It is polyamorous and unpredictable; it moves and transforms to the cadence of a changing society and art field. The institution seeks to show art that questions, researches, and imagines the world in all of its complexity.

It wants to bring compelling, innovative—yet also critical—perspectives on life and society, engaging in dialogue with the city and its inhabitants.

Kunsthal Mechelen aspires to be a hospitable meeting space with an eye on local development. All are invited at Kunsthal Mechelen. We encourage dialogue, reflection, and critique. Kunsthal Mechelen likes hearing from you, and would love to engage in conversation.

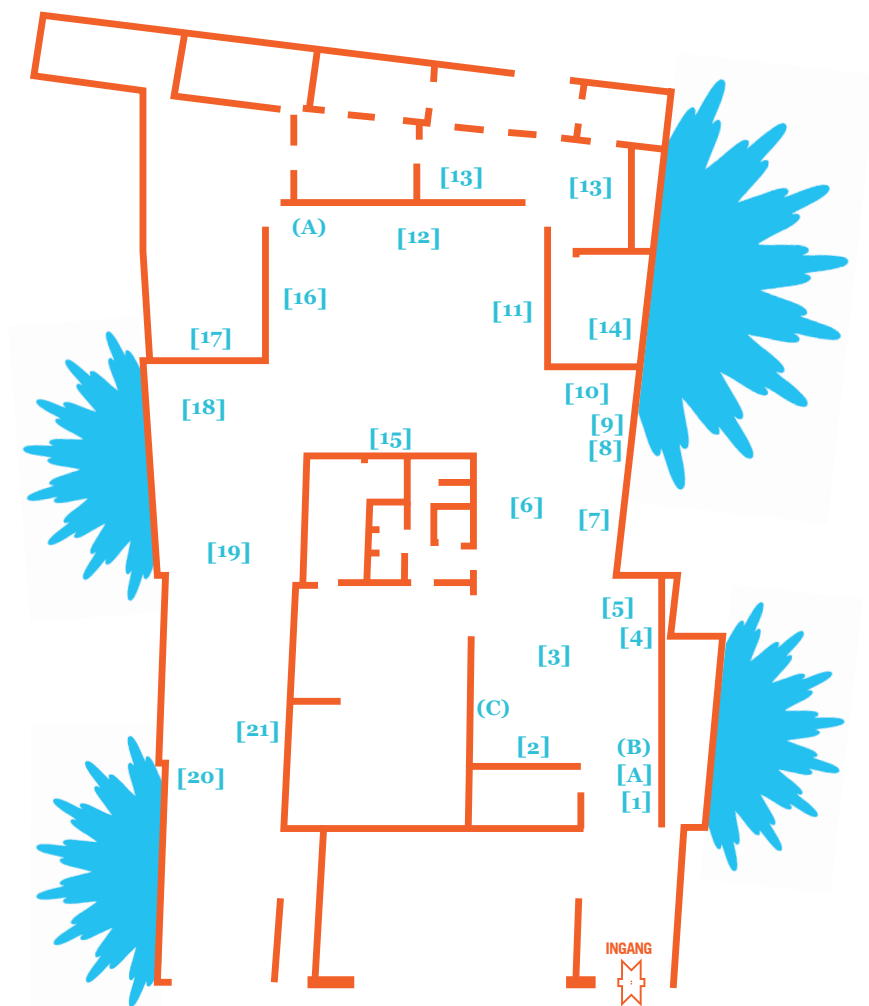
Kunsthal Mechelen
Onder den Toren 12
2800 Mechelen
015 29 40 10
kunsthal@mechelen.be
www.kunsthalmechelen.be

3
PaardekenS
HOTEL

Koninkrijk der Nederlanden

KUNSTHAL
MECHELEN

1 Marleen Rothaus, <i>Care, Rage</i>	13 Antonia Brown, <i>W.W. 1, W.W. 2, W.W. 3</i>
A Marleen Rothaus, <i>Causing a Thunderstorm</i>	14 Alberta Whittle, <i>Mammmmmmmmywata</i> <i>Presents Life Solutions International</i>
B Marleen Rothaus, <i>Me, The Witch</i>	15 Marleen Rothaus, <i>Secret Keeper</i>
C Marleen Rothaus, <i>Mother of Change</i>	16 Yeşim Akdeniz, <i>Self-Portrait as an</i> <i>Orientalist carpet 19</i>
2 Marleen Rothaus, <i>We Call it Work</i>	17 Naomi Rincón Gallardo, <i>Sonnet of Vermin</i>
3 Antonia Brown, <i>The Stain was a thinking (Moon Flower) I</i>	18 Cihad Caner, <i>Demonst(e)rating</i> <i>the untamable monster</i>
4 Yeşim Akdeniz, <i>Brown#6</i>	19 Antonia Brown, <i>Untitled (After C.R.)</i>
5 Yeşim Akdeniz, <i>TBA#3</i>	20 Tom Hallet, <i>The Boar and the Shepherd</i>
6 Antonia Brown, <i>The Stain was a thinking IIII</i>	21 Tom Hallet, <i>Hugs Strangle, Gently</i>
7 Yeşim Akdeniz, <i>TBA#5</i>	
8 Yeşim Akdeniz, <i>TBA#2</i>	
9 Yeşim Akdeniz, <i>TBA#1</i>	
10 Marleen Rothaus, <i>Female Pleasure</i>	
11 Yeşim Akdeniz, <i>Self-Portrait as an Orientalist carpet 13</i>	
12 Inês Neto dos Santos, <i>Friends who Ferment, Yoghurt</i> <i>Jacket, Sourdough Jacket, Unfurling II</i>	

() => plaats van werken na 14 januari

DE GARAGE – ONDER-DEN-TOREN 12 – 2800 MECHELEN